



**PREZES**  
**URZĘDU OCHRONY**  
**KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**  
*MAREK NIECHCIAŁ*

Warszawa, 12 sierpnia 2019 r.

DNR-2.730.42.2018.KK

**DECYZJA DNR-2/ 145 /2019**

- I. Na podstawie art. 67b § 1 pkt 2 w związku z art. 67a § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), dalej: „Ordynacja podatkowa”, art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”, w związku z art. 11 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1338), § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. poz. 1373, z późn. zm.), art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362, z późn. zm.), dalej: „ustawa o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego „MERK-POL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w sprawie udzielenia ulgi w wykonywaniu zaległej kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/155/2018 z dnia 24 maja 2018 r., rozkłada karę pieniężną w wysokości 75 000 zł wraz z odsetkami za



zwłokę w wysokości 839 zł na dwadzieścia cztery raty płatne w określonych poniżej terminach, począwszy od września 2019 r., w tym:

1. pierwszą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 września 2019 r.**;
2. drugą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 października 2019 r.**;
3. trzecią ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **12 listopada 2019 r.**;
4. czwartą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 grudnia 2019 r.**;
5. piątą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 stycznia 2020 r.**;
6. szóstą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 lutego 2020 r.**;
7. siódmą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 marca 2020 r.**;
8. ósmą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 kwietnia 2020 r.**;
9. dziewiątą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **11 maja 2020 r.**;
10. dziesiątą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 czerwca 2020 r.**;
11. jedenastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 lipca 2020 r.**;

12. dwunastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 sierpnia 2020 r.**;
13. trzynastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 września 2020 r.**;
14. czternastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **12 października 2020 r.**;
15. piętnastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 listopada 2020 r.**;
16. szesnastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 grudnia 2020 r.**;
17. siedemnastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **11 stycznia 2021 r.**;
18. osiemnastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 lutego 2021 r.**;
19. dziewiętnastą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 marca 2021 r.**;
20. dwudziestą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **12 kwietnia 2021 r.**;
21. dwudziestą pierwszą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 maja 2021 r.**;
22. dwudziestą drugą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 czerwca 2021 r.**;

23. dwudziestą trzecią ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **12 lipca 2021 r.**;

24. dwudziestą czwartą ratę w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), płatną do **10 sierpnia 2021 r.**

II. Na podstawie § 11 pkt 2, § 12 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. poz. 1373, z późn. zm.), w związku z art. 57 § 2 Ordynacji podatkowej, art. 98 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, art. 11 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1338), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nalicza od zaległej kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/155/2018 z dnia 24 maja 2018 r. w wysokości 75 000 zł wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 839 zł, opłatę prolongacyjną, której stawka jest równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę i wynosi 4% zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 2016 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (M.P. poz. 20), odrębnie od każdej raty, tj.:

1. od pierwszej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty pierwszej raty, tj. **do dnia 10 września 2019 r.** i wynosi ona **59 zł**;

2. od drugiej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty drugiej raty, tj. **do dnia 10 października 2019 r.** i wynosi ona **69 zł**;

3. od trzeciej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu

- złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty trzeciej raty, tj. **do dnia 12 listopada 2019 r.** i wynosi ona **80 zł**;
4. od czwartej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty czwartej raty, tj. **do dnia 10 grudnia 2019 r.** i wynosi ona **90 zł**;
  5. od piątej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty piątej raty, tj. **do dnia 10 stycznia 2020 r.** i wynosi ona **101 zł**;
  6. od szóstej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty szóstej raty, tj. **do dnia 10 lutego 2020 r.** i wynosi ona **112 zł**;
  7. od siódmej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty siódmej raty, tj. **do dnia 10 marca 2020 r.** i wynosi ona **122 zł**;
  8. od ósmej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty ósmej raty, tj. **do dnia 10 kwietnia 2020 r.** i wynosi ona **132 zł**;
  9. od dziewiątej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dziewiątej raty, tj. **do dnia 11 maja 2020 r.** i wynosi ona **143 zł**;
  10. od dziesiątej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu

- złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dziesiątej raty, tj. **do dnia 10 czerwca 2020 r.** i wynosi ona **153 zł**;
11. od jedenastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty jedenastej raty, tj. **do dnia 10 lipca 2020 r.** i wynosi ona **164 zł**;
12. od dwunastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dwunastej raty, tj. **do dnia 10 sierpnia 2020 r.** i wynosi ona **175 zł**;
13. od trzynastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty trzynastej raty, tj. **do dnia 10 września 2020 r.** i wynosi ona **185 zł**;
14. od czternastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty czternastej raty, tj. **do dnia 12 października 2020 r.** i wynosi ona **196 zł**;
15. od piętnastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty piętnastej raty, tj. **do dnia 10 listopada 2020 r.** i wynosi ona **206 zł**;
16. od szesnastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty szesnastej raty, tj. **do dnia 10 grudnia 2020 r.** i wynosi ona **217 zł**;
17. od siedemnastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu

- złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty siedemnastej raty, tj. **do dnia 11 stycznia 2021 r.** i wynosi ona **228 zł**;
18. od osiemnastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty osiemnastej raty, tj. **do dnia 10 lutego 2021 r.** i wynosi ona **238 zł**;
19. od dziewiętnastej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dziewiętnastej raty, tj. **do dnia 10 marca 2021 r.** i wynosi ona **248 zł**;
20. od dwudziestej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dwudziestej raty, tj. **do dnia 12 kwietnia 2021 r.** i wynosi ona **259 zł**;
21. od dwudziestej pierwszej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dwudziestej pierwszej raty, tj. **do dnia 10 maja 2021 r.** i wynosi ona **269 zł**;
22. od dwudziestej drugiej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dwudziestej drugiej raty, tj. **do dnia 10 czerwca 2021 r.** i wynosi ona **280 zł**;
23. od dwudziestej trzeciej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu

zapłaty dwudziestej trzeciej raty, tj. **do dnia 12 lipca 2021 r.** i wynosi ona **291 zł**;

24. od dwudziestej czwartej raty w wysokości **3159,96 zł** (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i 96/100), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 26 marca 2019 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dwudziestej czwartej raty, tj. **do dnia 10 sierpnia 2021 r.** i wynosi ona **301 zł**;

**płatna w terminie płatności każdej z rat, tj. we wskazanych powyżej w pkt I terminach poczynszy od 10 września 2019 r. do 10 sierpnia 2021 zł.**

## **UZASADNIENIE**

Decyzją DNR-2/155/2018 z dnia 24 maja 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK”, nałożył na Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „MERK-POL” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej także „stroną postępowania”, karę pieniężną w wysokości 75 000 zł (słownie: siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki: Lalka 3,5” „Cute Beaut” art. no. MPC, 72125, kod EAN 5900368721256, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. poz. 1730 oraz z 2018 r. poz. 1520) oraz w pkt 3.1.1 i pkt 3.1.2 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK 3. Wymagania w zakresie właściwości chemicznych” do ww. rozporządzenia oraz zobowiązał stronę postępowania do uiszczenia powyższej kwoty w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość ww. należności pieniężnej stała się ostateczna, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

Powyzszą decyzję doręczono stronie postępowania w dniu 28 maja 2018 r.



W dniu 22 czerwca 2018 r. wpłynął do UOKiK wniosek strony postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją DNR-2/155/2018.

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2018 r. Prezes UOKiK stwierdził uchybienie terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W związku z powyższym w dniu 11 lipca 2018 r. upłynął termin zapłaty kary pieniężnej.

W dniu 10 sierpnia 2018 r. wpłynął do UOKiK wniosek strony postępowania z dnia 10 sierpnia 2018 r., w którym zwróciła się o udzielenie ulgi w spłacie nałożonej decyzją DNR-2/155/2018 kary pieniężnej w wysokości 75 000 zł poprzez jej umorzenie. Strona postępowania na poparcie swojego wniosku przekazała w toku prowadzonego postępowania informacje oraz dokumenty uzasadniające złożony wniosek, w tym dokumentację obrazującą jej sytuację finansową.

Decyzją DNR-2/325/2018 z dnia 19 grudnia 2018 r. Prezes UOKiK odmówił umorzenia kary pieniężnej w wysokości 75 000 zł. W powyższej decyzji Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, iż oprócz kary pieniężnej obowiązana jest również do uiszczenia odsetek za zwłokę od zaległej kary pieniężnej, które na dzień wniesienia wniosku o umorzenie zaległej administracyjnej kary pieniężnej, tj. 10 sierpnia 2018 r. wynoszą 493 zł.

Powyższą decyzję doręczono stronie postępowania w dniu 27 grudnia 2018 r.

W dniu 4 stycznia 2019 r. wpłynął do UOKiK wniosek strony postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją DNR-2/325/2018 wraz z dokumentacją uzasadniającą złożony wniosek.

Decyzją DNR-2/40/2019 r. z dnia 6 marca 2019 r. Prezes UOKiK utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję DNR-2/325/2018.

Powyższą decyzję doręczoną stronie postępowania w dniu 12 marca 2019 r.

W dniu 6 marca 2019 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania, w którym poinformowała, że od początku roku rozpoczęła wyprzedaż zalegających w magazynie wyrobów znacznie poniżej kosztów ich zakupu, co w przypadku wyprzedaży zalegających w magazynie wyrobów w całości spowoduje poniesienie kolejnych strat rzędu 200 000 zł do 300 000 zł. Dodała, że zapłata kary pieniężnej w całości doprowadzi do likwidacji spółki. Wraz z pismem przekazano następujące dokumenty: rachunek zysków i strat za okres od 1 lutego 2019 r. do 28 lutego 2019 r. oraz za okres od 1 kwietnia 2018 r. do 28 lutego 2019 r.; bilans za okres od 1 kwietnia 2018 r. do 28 lutego 2019 r.

W dniu 25 marca 2019 r. wpłynął do UOKiK wniosek strony postępowania o rozłożenia na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej, ze względu na złą sytuację finansową.

Pismem z dnia 28 marca 2019 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przedstawienie dowodów pozwalających na ocenę jej aktualnej sytuacji finansowej oraz udzielenie wszelkich informacji, które uzasadnią złożony przez nią wniosek. Wskazano stronie postępowania jakie należy okazać dowody na powyższą okoliczność, w tym m.in. wyciąg z wszystkich rachunków bankowych, zaświadczenie o pomocy de minimis, jaką strona postępowania otrzymała w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat oraz informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis.

W dniu 8 kwietnia 2019 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania z dnia 8 kwietnia 2019 r., w którym poinformowała, że w bieżącym roku oraz w 2018 r. nie otrzymała pomocy de minimis, otrzymała ją w 2017 r. Dodała, że zajmuje się handlem hurtowym zabawkami i artykułami szkolno-biuroowymi a jej odbiorcami są małe hurtownie i sklepy i nie współpracuje z wielkimi sieciami handlowymi. Ponadto poinformowała, że otrzymaną pomoc de minimis w całości przeznaczy na spłatę kary pieniężnej i zaproponowała schemat spłat w postaci 30 rat po 2500 zł miesięcznie. Strona postępowania oświadczyła, że w dalszym ciągu znajduje się w złej sytuacji finansowej i podjęła decyzję o redukcji spółki do wysokości pozwalającej na jej dalsze funkcjonowanie, co spowodowało bardzo dużą stratę wyniku finansowego za miesiąc marzec. Dodała, że brak środków finansowych spowodowanych zapłatą kary doprowadziłoby do braku możliwości importu wyrobów, a co za tym idzie do odnotowania jeszcze większych strat. Poza tym poinformowała, iż wypowiedziała umowę najmu na magazyn o pow. 400 m<sup>2</sup>, przeprowadziła wyprzedaż zalegających wyrobów w magazynie dużo poniżej wartości zakupu, przeprowadziła utylizację uszkodzonych wyrobów oraz, że będzie prowadzić rozmowy z kontrahentem z Hongkongu w sprawie restrukturyzacji długu. Wraz z pismem przekazano: rachunek zysków i strat za okres: od 1 marca do 31 marca 2019 r., od 1 stycznia do 31 marca 2019 r., od 1 kwietnia 2018 r. do 31 marca 2019 r.; bilans za okres od 1 kwietnia 2018 r. do 31 marca 2019 r.; oświadczenia o liczbie posiadanych kont bankowych i wyciągi ze stanów tych kont oraz wyciągi z wszystkich rachunków bankowych prowadzonych dla przedsiębiorcy za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do 31 marca 2019 r., decyzję Burmistrza Miasta Kwidzyna z dnia 24 listopada 2017 r., w której postanowiono m.in. wyrazić zgodę na umorzenie zaległości podatkowej w podatku od nieruchomości za 2015 r. i 2016 r. w kwocie 38.299, 60 zł wraz z odsetkami za zwłokę w kwocie 3.239,00 zł oraz odmówić umorzenia zaległości podatkowej w podatku od nieruchomości za 2017 r. w kwocie 11.711,00 zł wraz z odsetkami; formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis.

Pismem z dnia 19 czerwca 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie.

W dniu 27 czerwca 2019 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania, w którym oświadczyła, że w dalszym ciągu odnotowuje straty finansowe i na dzień 26 czerwca 2019 r. kapitał własny spółki znacząco zmniejszył się i przybliżył się do połowy wysokości kapitału podstawowego. Wraz z pismem przesłano rachunek zysków i strat za okres od 1 kwietnia 2019 r. do 26 czerwca 2019 r. wraz z bilansem za dany okres.

W dniu 9 sierpnia 2019 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania, w którym oświadczyła, że w dalszym ciągu odnotowuje straty finansowe i dlatego w związku z bardzo trudną sytuacją finansową, zwraca się z prośbą o przyznanie jej pomocy de minimis. Wraz z pismem przesłano: rachunek zysków i strat za okres od 1 kwietnia 2019 r. do 31 lipca 2019 r.; bilans zysków i strat za okres od 1 kwietnia 2019 r. do 31 lipca 2019 r.; listę wynagrodzeń za m-c lipiec 2019 r.

#### **Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:**

Decyzja nr DNR-2/155/2018 z dnia 24 maja 2018 r. zakończyła postępowanie administracyjne wszczęte - w wyniku kontroli wszczętej 4 października 2017 r. na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398). Przedmiotowa ustawa została znowelizowana ustawą z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1338), która weszła w życie i wprowadziła zmiany od dnia 19 lipca 2018 r. Zgodnie z art. 11 ustawy zmieniającej, postępowania prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, prowadzi się nadal na ich podstawie, jeżeli te postępowania zostały wszczęte w wyniku kontroli wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK procedował niniejsze postępowanie na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w brzmieniu obowiązującym do 19 lipca 2018 r. Zgodnie z przedmiotowym brzmieniem, przepis art. 98 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej.

Pod pojęciem podatków, w myśl art. 3 pkt 3 lit. c) Ordynacji podatkowej, rozumie się również m.in. niepodatkowe należności budżetowe. Pojęcie to jest rozumiane jako niebędące podatkami i opłatami należności stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych (art. 3 pkt 8 Ordynacji podatkowej). Zgodnie z art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie płatności. Zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem art. 52 § 1 pkt 2 i art. 54, naliczane są odsetki za zwłokę.

W przedmiotowej sprawie termin zapłaty przez stronę postępowania kary pieniężnej nałożonej przez Prezesa UOKiK decyzją DNR-2/155/2018 z dnia 24 maja 2018 r. upłynął w dniu 11 lipca 2018 r., zatem w dacie złożenia przez stronę postępowania wniosku o udzielenie ulgi, tj. 10 sierpnia 2018 r. kara pieniężna stanowiła zaległość.

Przepis art. 67a § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej stanowi, że organ podatkowy, na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, może odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek. W niniejszej sprawie strona postępowania zwróciła się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 67b § 1 Ordynacji podatkowej organ podatkowy na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, określonych w art. 67a:

- 1) które nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) które stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) które stanowią pomoc publiczną określoną w tym przepisie.

Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „MERK-POL” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292), który prowadzi działalność gospodarczą o której mowa w art. 3 ww. ustawy. Kara pieniężna została nałożona na ww. przedsiębiorcę decyzją DNR-2/155/2018 z dnia 24 maja 2018 r. w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą - przedmiotem prowadzonej przez ww. przedsiębiorcę działalności jest m.in. m.in. handel hurtowy i detaliczny wyrobami. Jak zostało ustalone w toku prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego DNR-2.730.42.2018.KK, ww. przedsiębiorca nie dopełnił obowiązków wynikających

z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. jako importer wprowadził do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami. Według art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Z wykładni przytoczonych powyżej przepisów Ordynacji podatkowej wynika, że w przypadku gdy o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań wnosi przedsiębiorca, zaś będąca przedmiotem wniosku o udzielenie ulgi zaległa kara pieniężna pozostaje w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, materialnoprawną podstawą rozpatrzenia wniosku jest art. 67b § 1 pkt 1-3 Ordynacji podatkowej, a norma zawarta w art. 67a ww. ustawy znajduje w tym przypadku zastosowanie jedynie w zakresie przewidzianych w tym przepisie rodzajów ulg w spłacie zobowiązań. Powyższy pogląd prezentowany jest w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (vide: wyroki z dnia 4 listopada 2015 r. II FSK 2396/13 i II FSK 2395/13, wyrok z dnia 21 kwietnia 2017 r. II FSK 805/15, wyrok z dnia 9 sierpnia 2016 r. II FSK 1975/14), jak również w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (vide: wyrok z dnia 2 sierpnia 2016 r. I SA/G1 164/16). Zatem, w świetle orzecznictwa sądowoadministracyjnego organ otrzymawszy wniosek przedsiębiorcy o udzielenie ulgi powinien w pierwszej kolejności ustalić, czy spełnione są przesłanki do przyznania ulgi w spłacie zaległej administracyjnej kary pieniężnej, w świetle art. 67b § 1 Ordynacji podatkowej, uwzględniając uregulowania wspólnotowe dotyczące pomocy przedsiębiorcom, a więc dopuszczalność pomocy i jej wymogi, a w drugiej kolejności, gdy wniosek spełnia wymogi, organ powinien poddać go ocenie pod kątem kryteriów, o których mowa w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, a więc ocenić, czy za przyznaniem pomocy przemawia ważny interes podatnika lub interes publiczny (vide: wyrok z dnia 13 września 2018 r. I SA/Sz 395/18).

W związku z powyższym w pierwszej kolejności Prezes UOKiK podjął czynności mające na celu ustalenie, czy wnioskowana ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, czy też nie.

Udzielanie ulg w spłacie zobowiązań jest co do zasady traktowane jako jedna z form pomocy udzielanej przez państwo. Pomoc ta jest dopuszczalna tylko w ściśle określonych sytuacjach, a organ udzielając ulgi podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą jest obowiązany zastosować zarówno przepisy krajowe, jak i unijne. Problematyka udzielania pomocy publicznej uregulowana jest w przepisach ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej jednakże zarówno powyższa ustawa jak i Ordynacja podatkowa nie definiuje pojęcia pomocy publicznej. Stosownie do treści art. 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, pomoc państwa musi spełniać

warunki opisane w art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (poprzednio art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską). Zgodnie z art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r., str. 1), wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. Z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, że za pomoc publiczną należy uznać takie ulgi i zwolnienia podatkowe, które spełniają kumulatywnie następujące warunki: są udzielane przez państwo lub ze środków publicznych, uprzywilejowują tylko niektórych przedsiębiorców lub produkcję tylko niektórych towarów, przynoszą przedsiębiorcy określone korzyści oraz wywierają wpływ na handel wewnętrzny Unii Europejskiej. Pomoc niewpływająca negatywnie na konkurencję nie podlega zakazowi i musi być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. Odrębną kategorią pomocy publicznej jest pomoc de minimis, która regulowana jest rozporządzeniem Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r., str. 1), dalej: „rozporządzenie 1407/2013”. Jest to odrębna kategoria pomocy publicznej, gdyż nie spełnia wszystkich przesłanek art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej - ze względu na małą wartość nie powoduje zakłócenia konkurencji w wymiarze unijnym i nie podlega notyfikacji.

Ulgę nie stanowiącą pomocy publicznej będzie stanowiła np. ulga, o którą występuje przedsiębiorca, a otrzymane przysporzenie przeznaczy na potrzeby osobiste.

Dokonując ustaleń w kwestii charakteru prowadzonej przez stronę postępowania działalności gospodarczej, miejsca siedziby i obszaru prowadzonej działalności Prezes UOKiK w przedmiotowej sprawie stwierdził, iż siedziba i adres strony postępowania to: ul. Bychowska 2A, 04-523 Warszawa, strona postępowania prowadziła działalność gospodarczą w zakresie udostępnienia na rynku zabawki: Lalka 3,5” „Cute Beaut” art. no. MPC, 72125, kod EAN 5900368721256 głównie na terenie kraju i jej podstawowymi odbiorcami są podmioty krajowe, nie ma powiązań z podmiotami zagranicznymi. Powyższe przesłanki przemawiają za tym, iż w danym przypadku strona postępowania występuje o udzielenie ulgi stanowiącej pomoc publiczną. Z względu na fakt, że strona postępowania prowadzi działalność w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zaś będąca przedmiotem wniosku o udzielenie ulgi zaległa kara pieniężna pozostaje w związku z prowadzoną przez stronę postępowania działalnością gospodarczą, Prezes UOKiK uznał, że

nie można uznać ewentualnie przyznanej ulgi za niestanowiącej pomocy publicznej, którą strona postępowania mogłaby przeznaczyć na potrzeby osobiste. Poza tym sama strona postępowania deklarowała w kierowanych do Prezesa UOKiK pismach, iż przeznaczoną pomoc publiczną w całości przeznaczy na spłatę kary pieniężnej.

Biorąc pod uwagę, iż strona postępowania wystąpiła o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, w ocenie Prezesa UOKiK rozłożenie na raty powyższego zobowiązania stanowi bez wątpienia pomoc udzieloną przez państwo członkowskie ze środków państwowych, w ramach której przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż występujące na rynku, co wyraża się w odstąpieniu od konieczności jednorazowej i we wcześniejszym terminie zapłaty zaległej kary pieniężnej i zaniechaniu naliczania odsetek na rzecz opłaty prolongacyjnej w wysokości jedynie 50% stawki odsetek za zwłokę. Ponadto spełniony jest również warunek groźby zakłócenia konkurencji i wpływanie ma wymianę handlową, gdyż udzielenie ulgi w formie rat stawia stronę postępowania w sytuacji korzystniejszej niż sytuacja podmiotów, którzy dokonują zapłaty kary pieniężnej w terminie. Każdy podmiot gospodarczy prowadzący działalność gospodarczą, który działa na rynku otwartym i napotyka konkurencję (lub mógłby napotkać) ze strony podmiotów z innych państw członkowskich, jeśli otrzymuje pomoc ze strony państwa, staje się z zasady beneficjentem pomocy publicznej. Podkreślić przy tym należy, iż w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wystarczającym jest, aby pomoc udzielona podmiotowi działającemu na rynku krajowym mogła skutkować pogorszeniem sytuacji konkurentów bądź (potencjalnie) trudnościami dla przedsiębiorców, którzy zechcą wejść na rynek i nie ma przy tym znaczenia, czy działalność przedsiębiorcy ma tylko lokalny, czy regionalny charakter (orzeczenie C-280/00 w sprawie Altmark), jak również zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, wystarczy, że adresat pomocy konkuruje na rynku otwartym dla konkurencji z innymi przedsiębiorstwami, aby zaistniało ryzyko zakłócenia konkurencji wskutek wprowadzenia środków pomocy (sprawa T-214/95 Het Vlaamse Gewset przeciwko Komisji Europejskiej). Z kolei wpływ na handel wewnętrzny ma miejsce wtedy gdy beneficjent pomocy prowadzi działalność na rynku otwartym na wewnętrzną wymianę handlową. Wskazać należy, iż w przypadku strony postępowania ustalono, iż dostarczyła ona zabawki odbiorcom na terenie całego kraju, zatem nie można stwierdzić, iż prowadzona przez nią działalność ma charakter lokalny, czy też atrakcyjność oferowanego przez nią wyrobu do sprzedaży jest ograniczona do określonego obszaru geograficznego i wyrób ten nie budziłby zainteresowania odbiorców z innych państw członkowskich, co prowadziło z kolei do uznania, iż nie występuje wpływ na handel wewnętrzny.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK stwierdził, iż wnioskowana ulga spełnia przesłanki uznania jej za pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zważywszy na to, iż w przedmiotowej sprawie mowa jest o udzieleniu ulgi w niewielkim rozmiarze, która w niewielkim stopniu grozi zakłóceniem konkurencji, negatywnie rzutującym na wymianę handlową w ramach Unii Europejskiej i w związku z powyższym może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, jak również z wniosku strony postępowania nie wynika, żeby wnioskowała o przyznanie ulgi, która stanowiłaby pomoc publiczną o której mowa w art. 67b § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej Prezes UOKiK uznał, iż wnioskowana ulga będzie stanowiła pomoc de minimis w rozumieniu art. 67b § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej.

W kolejnym etapie Prezes UOKiK dokonał oceny pod kątem spełnienia przez stronę postępowania warunków do ubiegania się o pomoc de minimis, a tym samym zbadał wniosek pod kątem dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej i poddał go ocenie pod kątem zgodności z regulacjami prawnymi wynikających z postanowień rozporządzenia 1407/2013.

Zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej przez pomoc de minimis należy rozumieć, inną niż pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, pomoc spełniającą przesłanki określone we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy de minimis innej niż pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

Na podstawie rozporządzenia 1407/2013 uznaje się, że pomoc de minimis, czyli pomoc przyznana jednemu przedsiębiorstwu w danym okresie, która nie przekracza pewnej określonej kwoty, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i w związku z tym nie podlega procedurze zgłoszenia; określony w rozporządzeniu pułap jest niezbędny w celu zapewnienia, by każdy środek wchodzący w zakres rozporządzenia można było uznać za niewywierający wpływu na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, niezakłócający konkurencji ani niegrozący jej zakłóceniem; do celów reguł konkurencji określonych w Traktacie przedsiębiorstwem jest każda jednostka wykonująca działalność gospodarczą niezależnie od jej formy prawnej i sposobu finansowania.

W świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej działalność gospodarcza to każda działalność polegająca na oferowaniu towarów lub usług na danym rynku (C-35/96 Komisja Europejska przeciwko Włochom).

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, iż pomoc de minimis może zostać udzielona wyłącznie w sytuacji, jeżeli spełnione są przesłanki jej zgodności określone w rozporządzeniu 1407/2013, tj. konieczne jest łączne spełnienie następujących warunków:



- 1) forma udzielonej pomocy musi być przejrzysta, tj. możliwe jest dokładne obliczenie z góry wartości pomocy bez konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka,
- 2) przedsiębiorstwo nie prowadzi działalności w sektorze rybołówstwa, akwakultury, produkcji podstawowej produktów rolnych, a także pomoc nie jest przyznawana na działalność związaną z wywozem za granicę lub uwarunkowana pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do zagranicznych,
- 3) całkowita kwota pomocy de minimis przyznana przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorcy (z wszelkich źródeł) w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć 200 000 EUR.

Zgodnie z art. 2 pkt 16 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej przez beneficjenta pomocy należy rozumieć podmiot prowadzący działalność gospodarczą, w tym podmiot prowadzący działalność w zakresie rolnictwa lub rybołówstwa, bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania, który otrzymał pomoc publiczną. Przepis art. 3 pkt 9 Ordynacji podatkowej określa, że przez działalność gospodarczą rozumie się każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292) w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność - do przedsiębiorców.

#### Przedmiot działalności:

Z przedstawionych przez stronę postępowania informacji wynika, iż dominującym profilem jej działalności jest sprzedaż hurtowa niewyspecjalizowana (klasa PKD 46.90). Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, iż nie prowadzi działalności wykluczonej z możliwości uzyskania pomocy de minimis. W związku z powyższym, przyjmuje się, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą wyłączenia, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a – e rozporządzenia 1407/2013, tj. strona postępowania nie prowadzi działalności gospodarczej w sektorach wyłączonych ze stosowania tego rozporządzenia.

#### Stopa referencyjna:

Stopa referencyjna, służąca do wyliczenia wielkości pomocy została ustalona zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z dnia 19 stycznia 2008 r.). Zgodnie z ww. komunikatem Komisji, podstawą ustalania stopy referencyjnej jest tzw. stopa bazowa, która ogłaszana jest przez Komisję Europejską (od dnia 1 stycznia 2019 r. ww. stopa bazowa dla Polski wynosi

1,87%). Stopę referencyjną ustala się poprzez dodanie do podanej stopy bazowej odpowiedniej marży wyrażonej w punktach bazowych, ustalonej w oparciu o tzw. rating, który zależy od sytuacji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorcy oraz poziomu zabezpieczeń związanych z udzieleniem pomocy.

W związku z powyższym przeprowadzono analizę danych finansowych strony postępowania za lata 2017 – 2019 (3 pełne lata rozrachunkowe tj. 31 marca 2017 r. do 31 marca 2019 r.), a podsumowanie przeprowadzonej analizy przedstawione zostało w poniższej tabeli:

	<b>31.03.2017</b>	<b>31.03.2018</b>	<b>31.03.2019</b>
Przychody ze sprzedaży	3 803 258,70	2 526 403,54	1 854 203,24
Przychody ogółem	3 906 750,40	2 765 276,23	1 888 708,02
Zysk (strata) na sprzedaży	-204 360,04	-65 868,83	-314 934,47
Zysk (strata) netto	-405 344,40	-1 730 172,50	-631 729,82
EBIT	-165 705,32	-1 836 677,14	-323 783,88
EBITDA	-152 368,64	-1 832 067,00	-320 048,88
Aktywa razem	6 172 338,41	3 403 005,07	2 555 344,92
Zobowiązania ogółem	3 586 836,53	2 547 675,69	2 331 745,36
Wartość aktywów netto	2 585 501,88	855 329,38	223 599,56
Wskaźnik płynności finansowej I stopnia (gotówkowy)	0,06	0,24	0,08
Wskaźnik płynności finansowej II stopnia (szybki)	0,95	1,44	1,14
Wskaźnik płynności finansowej III stopnia (bieżący)	1,69	2,54	1,91
Wskaźnik rentowności aktywów (ROA)	-6,57%	-50,84%	-21,20%
Wskaźnik rentowności kapitałów własnych (ROE)	-15,68%	-202,28%	-117,10%
Wskaźnik rentowności operacyjnej podstawowej	-5,37%	-2,61%	-16,98%
Wskaźnik rentowności sprzedaży (ROS)	-10,66%	-68,48%	-34,07%
Wskaźnik ogólnego zadłużenia	58,11%	74,87%	91,25%
Wskaźnik ogólnego zadłużenia - zobowiązaniami długoterminowymi	22,61%	36,28%	40,10%
Wskaźnik ogólnego zadłużenia - zobowiązaniami krótkoterminowymi	35,51%	38,58%	51,15%
Wskaźnik pokrycia majątku kapitałami własnymi	41,89%	25,13%	8,75%
Wskaźnik samofinansowania	72,08%	33,57%	9,59%
Wskaźnik zadłużenia kapitału własnego - zobowiązania ogółem	1,39	2,98	10,43
Wskaźnik pokrycia odsetek EBIT	-0,95	-18,12	-6,05
Wskaźnik pokrycia odsetek EBITDA	-0,88	-18,07	-5,98
Wskaźnik rotacji zapasów	149,48	203,02	193,09
Wskaźnik rotacji należności	184,10	221,69	264,96
Wskaźnik rotacji zobowiązań	210,32	189,68	257,27

Z powyższych danych wynika, iż przychody strony postępowania w okresie ostatnich 3 lat rozrachunkowych systematycznie spadały. W ostatnich 2 latach przychody ze sprzedaży obniżyły się o ok. 26,6%, zaś przychody ogółem o ok. 31,7%.

W całym badanym okresie strona postępowania wykazuje stratę, zarówno stratę na sprzedaży, jak również stratę netto. Najwyższa strata netto była na koniec I kwartału 2018 r. i wyniosła 1 730 000 zł (w związku ze zbyciem nieruchomości poniżej ceny nabycia). Strata

na sprzedaży spółki wzrosła o 154% w stosunku do 2017 r. Wzrosły także koszty finansowe o 281% w stosunku do 2018 r. W całym badanym okresie strona postępowania wykazywała również ujemne wskaźniki rentowności.

Strona postępowania charakteryzuje się bardzo wysokim poziomem zadłużenia (91,25%) i wartość wskaźników związanych z zadłużeniem wzrosła do granicy wypłacalności. Zostały przekroczone wartości uznawane za względnie bezpieczne. Należy także zauważyć, iż struktura zadłużenia strony postępowania jest niekorzystna z uwagi na fakt, iż zadłużenie krótkoterminowe o krótkim terminie zapadalności stanowi 51,15%. Przedstawione zobowiązania dotyczą głównie zobowiązań handlowych w stosunku do kontrahenta z Hongkongu (Wellmax) w dolarach amerykańskich, które mogą jeszcze wzrosnąć z uwagi na kurs USD. Główną przyczyną wzrostu poziomu zadłużenia był spadek wielkości kapitału zapasowego z 2 205 000 zł do 475 000 zł, co zgodnie z danymi RZiS było spowodowane ujemną rentownością sprzedaży. Bardzo niski poziom kapitału własnego spółki jest sytuacją znacznie zwiększającą ryzyko przeszacowania jej faktycznych możliwości finansowych.

Wartość wskaźnika bieżącej płynności wykazuje wartość ok. 1,69-2,54 w całym analizowanym okresie (bezpieczna wartość 1,2-2,0). Wskaźnik szybkiej płynności kształtuje się w badanym okresie na poziomie ok. 0,95-1,44, co jest wartością uznawaną za bezpieczną (powyżej 1,00). Wskaźnik płynności gotówkowy wynosi natomiast obecnie 0,08 (bezpieczna wartość około 0,2). Dodatkowo wartość tego wskaźnika spadła w 2019 r. w stosunku do wskaźnika osiąganego w poprzednich okresach. Na wartość wskaźników płynności mają wpływ zapasy i należności, środki pieniężne i zobowiązania.

Jakość zapasów jest bardzo słaba. Zapasy strony postępowania stanowią w dużej części wyroby nie trafione, wadliwe które spółka sprzedaje poniżej kosztów zakupu, aby odzyskać częściowo zainwestowany kapitał. Prowadzona jest także utylizacja towaru magazynowego niezdatnego do naprawy. Dokonany rimanent wykazał bardzo duże niedobory magazynowe.

Znaczna część wykazanych w bilansie należności stanowią należności trudne do ściągnięcia, a część z nich jest na etapie spraw sądowych, część płacona jest w ratach i są nikłe szanse na uzyskanie kwoty należności wykazanych w dokumentach finansowych. W związku z powyższym wskaźniki płynności prawdopodobnie ulegną pogorszeniu. Wskazuje to, iż strona postępowania może zostać uznana za niezdolną do regulowania bieżących zobowiązań.

Strona postępowania wprowadziła szereg działań restrukturyzacyjnych m.in. zmiana lokalizacji magazynu ze sprzedażą hurtową (wynajęcie lokalu o mniejszym metrażu i niższym

czynszu), redukcja etatów pracowniczych, prowadzenie rozmów z dostawcą w sprawie restrukturyzacji długu.

Dane te wskazują, iż strona postępowania może mieć kłopoty z terminowym regulowaniem swoich zobowiązań, co w rezultacie może doprowadzić do utraty płynności, w szczególności z uwagi na niekorzystną strukturę posiadanych zobowiązań.

Należy również zauważyć, iż w 2018 r. wzrósł wskaźnik rotacji zapasów w dniach. Z powyższego wynika, iż wydłużył się okres odnawiania stanu zapasów w przedsiębiorstwie, co w połączeniu z obserwowanym spadkiem przychodów ze sprzedaży strona postępowania wskazuje na rosnące problemy strona postępowania przy sprzedaży swoich produktów.

Należy również zwrócić uwagę na wzrost wartości wskaźnika rotacji zobowiązań, który z poziomu 210,32 w 2017 r. wzrósł do poziomu 257,27 obecnie, co może świadczyć o pogorszeniu płynności strony postępowania w ostatnim roku. Jednocześnie nastąpił również wzrost wskaźnika rotacji należności, co wskazuje na wzrost trudności strony postępowania w odzyskiwaniu swoich należności, co mogło mieć wpływ na obniżenie zdolności strony postępowania do terminowego regulowania zobowiązań. Wzrost okresu odzyskiwania należności nie wydaje się jednak na tyle duży, aby w pełni uzasadniać obserwowane zwiększenie opóźnień w płatnościach zobowiązań przez stronę postępowania.

Zgodnie z wieloczynnikowym modelem przewidywania bankructwa dla firm z rynków wschodzących E. Altmana - Model Emerging Market (EM) Score, na podstawie danych za badany okres Spółka powinna być zakwalifikowana do kategorii ratingowej „BB+” - wartość wskaźnika EM-Score w 2017 r. wynosiła bowiem 6,59, w 2018 r. wartość wskaźnika wynosiła 4,34, zaś w 2019 r. 5,35.

Model Altmana (z-score) - punktacja 0,84 - natomiast wskazuje że firma we wszystkich badanych okresach jest bankrutem (poniżej 1,81). W modelu Hołdy badane wskaźniki plasują się na poziomie 0,19 nieznacznie powyżej bankructwa (0,1). Gdyby rentowność sprzedaży utrzymywałyby się dłużej na ujemnym poziomie grozi to niewypłacalnością strony postępowania.

Biorąc pod uwagę fakt, iż nie zostały ustanowione zabezpieczenia spłaty należności wobec Prezesa UOKiK i z uwagi na opisaną powyżej trudną sytuację finansową strony postępowania (m.in. strata od 3 lat na działalności operacyjnej, drastyczny spadek kapitału własnego, problemy z płynnością, narastające zobowiązania) wysokość marży została ustalona na poziomie 650 punktów bazowych. W konsekwencji stopa referencyjna dla potrzeb wyliczenia wartości pomocy, obliczona jako suma stopy bazowej ogłaszanej przez Komisję Europejską i marży w wysokości 650 punktów bazowych, wynosi 8,37%.

Wartość pomocy de minimis:

Wartość pomocy (ekwiwalent dotacji brutto) udzielanej w formie rozłożenia na raty, zgodnie z § 4 pkt 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielonej w różnych formach (Dz. U. z 2018 r. poz. 461), oblicza się jako różnicę pomiędzy hipotetycznym kosztem, jaki przedsiębiorca ten musiałby ponieść, aby uzyskać odroczenie poszczególnych płatności na warunkach rynkowych (np. zaciągając kredyt na opłatę zobowiązania) a rzeczywistym kosztem poniesionym przez przedsiębiorcę, tj. wysokością odsetek, które musiałby zapłacić. Wartość pomocy uwzględniająca opłatę prolongacyjną należną od strony postępowania z tytułu rozłożenia kary pieniężnej na raty wraz z odsetkami, wynosi **4503, 36 zł, tj. 1041,84 euro<sup>1</sup>. Kalkulacja wartości pomocy wraz z układem ratalnym przedstawiona została w załączniku nr 2.**

Kumulacja i limit pomocy de minimis:

Z informacji posiadanych przez Prezesa UOKiK, pochodzących ze sprawozdań podmiotów udzielających pomocy, przekazywanych na podstawie art. 32 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej wynika, iż w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r., strona postępowania otrzymała pomoc w wysokości 41 633,27 zł, tj. 9 885,38 euro.

Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że nie jest przedsiębiorstwem powiązaniem oraz złożyła oświadczenie o korzystaniu z pomocy de minimis.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż rozłożenie spłaty na raty nie doprowadzi do przekroczenia limitu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1407/2013.

Podsumowanie:

Biorąc pod uwagę, iż strona postępowania nie prowadzi działalności w sektorach wyłączonych z możliwości uzyskania wsparcia w ramach pomocy de minimis, a wartość pomocy brutto łącznie z wartością innej pomocy de minimis otrzymanej przez stronę postępowania w okresie trzech lat podatkowych (bieżącego i dwóch poprzednich lat) nie przekroczy kwoty stanowiącej równowartość 200 000 euro, stwierdzić należy zgodność planowanego wsparcia z przepisami rozporządzenia 1407/2013.

Zważywszy na to, iż pozytywne rozpatrzenie wniosku uzależnione jest od zaistnienia przesłanki „ważnego interesu strony postępowania” lub „ważnego interesu publicznego”, w dalszej kolejności Prezes UOKiK poddał złożony przez stronę postępowania wniosek ocenie pod kątem spełniania kryteriów, o których mowa w art. 67a § 1 pkt 2 Ordynacji

---

<sup>1</sup> Przy założeniu kursu na parze walutowej EUR/PLN na poziomie 4,3225 zł.

podatkowej, tj. analizie przesłanki „ważnego interesu strony postępowania” lub „ważnego interesu publicznego”.

Określona w powołanym powyżej przepisie instytucja rozłożenia na raty należności budżetowych w trybie indywidualnej decyzji organu zbudowana jest przy zastosowaniu uznania administracyjnego. Wskazuje na to zawarte w ww. przepisie stwierdzenie, że organ „może”. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w doktrynie i orzecznictwie, gdzie przyjmuje się, iż decyzja dotycząca ulgi w spłacie należności ma charakter uznaniowy, co oznacza, że organ administracyjny, przy ustalonym stanie faktycznym ma możliwość wyboru negatywnego lub pozytywnego dla strony sposobu rozstrzygnięcia jej wniosku. Organ ten może – ale nie musi – zastosować ulgę, przy czym nawet stwierdzenie istnienia w sprawie ustawowych przesłanek nie obliguje go do zastosowania ulgi, jaką jest np. rozłożenia na raty zaległości. Zatem ustalenie, że istnieją kryteria, o których mowa w art. 67a § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej (określone jako ważny interes strony postępowania lub interes publiczny), które uzasadniałyby ewentualne rozłożenia na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej, stanowi konieczną przesłankę do rozważenia możliwości udzielenia ulgi, nie powoduje jednakże powstania obowiązku jej udzielenia i wydania przez organ decyzji pozytywnej dla strony postępowania.

Kryteria „ważnego interesu strony postępowania” lub „ważnego interesu publicznego” to pojęcia nieostre, co oznacza, że ich treść musi być ustalona w konkretnej sprawie. Dla organu oznacza to, że w każdej rozpatrywanej sprawie musi on ustalić i ocenić na czym polega ważny interes strony postępowania oraz interes publiczny, w oparciu o kryteria, które są zgodne z aprobowaną powszechnie hierarchią wartości. Skoro ocena „ważnego interesu strony postępowania” musi być dokonana w oparciu o obiektywne kryteria, to subiektywne przeświadczenie strony postępowania o istnieniu ważnego interesu i o potrzebie udzielenia ulgi, nie może o tym decydować. Kryterium „ważnego interesu strony postępowania” wymaga wykazania konkretnych okoliczności, które są wyjątkowe, niezależne od sposobu postępowania strony postępowania (np. klęski żywiołowe, zdarzenia losowe), a także jest to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków (utrata możliwości zarobkowania, utrata losowa majątku) przedsiębiorca nie jest w stanie pogodzić obowiązku spłaty zaległości i jednocześnie wywiązać się ze wszystkich zobowiązań związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. Jednakże, przy ocenie, czy wystąpiła przesłanka „ważnego interesu strony postępowania” pozwalająca na zastosowanie ulgi nie ogranicza się jedynie do sytuacji nadzwyczajnych, wyjątkowych zdarzeń losowych, nie pomija bowiem przy tym też normalnej sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy. Przesłanka „ważnego interesu strony postępowania” wymaga zatem ustalenia sytuacji finansowej przedsiębiorcy, skutków

ekonomicznych, jakie występują w wyniku realizacji zobowiązania dla niego. Z kolei kryterium „ważnego interesu publicznego” to sytuacja, gdy zapłata zaległości spowoduje konieczność sięgania przez przedsiębiorcę do środków pomocy Państwa, gdyż nie będzie w stanie zaspokoić swoich potrzeb materialnych. Przesłanka ta może zachodzić w przypadku przedsiębiorcy, który znalazł się w trudnej sytuacji finansowej i konieczność uregulowania zobowiązań spowoduje np. konieczność zwolnień pracowników.

Strona postępowania wnioskując o udzielenie jej ulgi wskazywała, iż od kilku lat znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, przez co zmuszona była do redukcji etatów, ma problem z narastającymi zobowiązaniami, a uiszczenie przez nią jednorazowo kary pieniężnej w wysokości 75 000 zł mogłoby wręcz doprowadzić do likwidacji prowadzonej działalności gospodarczej. Powyższe argumenty pozwalają uznać, iż strona postępowania domagając się przyznania ulgi, o której mowa w art. 67a § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej powołuje się na swój ważny interes.

Na podstawie przedłożonej przez stronę postępowania dokumentacji, w tym sprawozdań z zysków i strat Prezes UOKiK dokonał analizy sytuacji finansowej strony postępowania, o której szczegółowo mowa już była powyżej, obliczając m.in. wskaźniki płynności, rentowności, zadłużenia, rotacji zapasów i zobowiązań uznając, iż powyższe wskaźniki są adekwatne do kryterium ważnego interesu wnioskodawcy. Z danych zawartych w okazanej przez stronę postępowania dokumentacji finansowej wynikało, że w ostatnich 2 latach przychody ze sprzedaży obniżyły się o ok. 26,6%, zaś przychody ogółem o ok. 31,7%, a w całym badanym okresie, tj. rok 2017-2019 strona postępowania wykazuje stratę, zarówno stratę na sprzedaży, jak również stratę netto oraz ujemne wskaźniki rentowności, do których przyczyniła się wyprzedaż części wyrobów poniżej kosztów zakupu. Strona postępowania charakteryzuje się bardzo wysokim poziomem zadłużenia (91,25%) i wartość wskaźników związanych z zadłużeniem wzrosła do granicy wypłacalności. Zostały przekroczone wartości uznawane za względnie bezpieczne. Strona postępowania odnotowuje się drastyczny spadek kapitału własnego. Wartość wskaźnika bieżącej płynności wykazuje wartość ok. 1,69-2,54 w całym analizowanym okresie (bezpieczna wartość 1,2-2,0). Wskaźnik szybkiej płynności kształtuje się w badanym okresie na poziomie ok. 0,95-1,44, co jest wartością uznawaną za bezpieczną (powyżej 1,00). Wskaźnik płynności gotówkowy wynosi natomiast obecnie 0,08 (bezpieczna wartość około 0,2). Dodatkowo wartość tego wskaźnika spadła w 2019 r. w stosunku do wskaźnika osiąganego w poprzednich okresach. Ważna przy tym była ocena, czy strona postępowania jest w stanie zapłacić karę pieniężną nie ryzykując przy tym utraty płynności finansowej (rozumianej jako zdolność przedsiębiorstwa do wywiązywania się ze swoich zobowiązań), bowiem co do zasady utrata płynności

finansowej stanowi bezpośrednio zagrożenie dla dalszego bytu podmiotu gospodarczego. Ponadto ustalone dane wskazują, iż strona postępowania może mieć kłopoty z terminowym regulowaniem swoich zobowiązań, co w rezultacie może doprowadzić do utraty płynności, w szczególności, z uwagi na niekorzystną strukturę posiadanych zobowiązań.

Mając na uwadze powyższe, rozpatrując przesłankę ważnego interesu strony postępowania, Prezes UOKiK uznał, iż poczynione ustalenia wskazują na ciężką sytuację finansową strony postępowania oraz, że uiszczenie przez nią kary pieniężnej w całości wpłynęłoby w sposób znaczący na jej płynność finansową i spowodowałoby powstanie ryzyka dla jej prawnoekonomicznej egzystencji. Ze względu na to, iż ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż jej trudności finansowe nie mają charakteru przejściowego i krótkotrwałego, a strona postępowania podjęła się już zwolnień pracowników, to zasadne jest udzielenie jej ulgi, która stanowi pomoc publiczną. Tym bardziej, iż strona postępowania podnosi, iż spłata przez nią jednorazową zaległej kary pieniężnej w wysokości 75 000 zł doprowadziłaby do likwidacji prowadzonej przez nią od kilkudziesięciu lat spółki. Zdaniem Prezesa UOKiK okoliczność w których znalazła się strona postępowania mają znamiona sytuacji nadzwyczajnej, bowiem obecnie strona postępowania nie jest w stanie pogodzić obowiązku spłaty zaległości jednorazowo w wysokości 75 000 zł i jednocześnie wywiązać się ze wszystkich zobowiązań związanych z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą i tym samym groziłoby jej utrata płynności finansowej i możliwości zarobkowania. Udzielenie ulgi stanowi bowiem formę finansowej pomocy Państwa, gdy ochrony wymagają podstawy egzystencji przedsiębiorcy i stanowi pomoc w stabilizowaniu sytuacji finansowej przedsiębiorcy. Ponadto Prezes UOKiK poddając analizie zebrany materiał dowodowy w kontekście przesłanki interesu publicznego, ze względu na podane powyżej argumenty, dopatrył się również zasadności przyznania wnioskowanej ulgi. W ocenie Prezesa UOKiK korzystniejsze z punktu widzenia interesu publicznego jest zastosowanie ulgi niż odmowa jej udzielenia i dochodzenie należności, bowiem dla organu korzystniejsze jest rozłożenie spłaty na raty i uzyskanie należności w późniejszym terminie niż doprowadzenie do sytuacji kiedy strona postępowania nie dokonałaby zapłaty zobowiązania, z uwagi na brak środków pozwalających na uiszczenie należności w całości, co oznaczałoby przymusowe dochodzenie należności, np. w wyniku postępowania upadłościowego zmierzającego do likwidacji dłużnika lub postępowania egzekucyjnego, które mogłyby wcale nie przynieść zamierzonego celu i tylko generowałyby dodatkowe koszty po stronie Skarbu Państwa. W opinii Prezesa UOKiK zastosowany wobec strony postępowania schemat spłat w 24 miesięcznych ratach, uwzględniający jej możliwości płatnicze, pozwoli wyeliminować



ryzyko, że spłacenie zobowiązania wobec Prezesa UOKiK przyczyni się do niewypłacalności strony postępowania.

Podsumowując powyższe Prezes UOKiK wobec ustalenia, iż w przedmiotowej sprawie za udzieleniem stronie postępowania pomocy de minimis poprzez rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej przemawia ważny interes strony postępowania oraz ważny interes publiczny uznał, iż w pełni uzasadnione jest rozłożenie zaległej kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/155/2018 z dnia 24 maja 2018 r., w wysokości 75 000 zł wraz z odsetkami za zwłokę na dwadzieścia cztery raty płatne w określonych w niniejszej decyzji terminach.

Zgodnie z § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. poz. 1373, z późn. zm.) od zaległości podatkowych, których zapłata została odroczone lub rozłożona na raty, odsetki za zwłokę są naliczane do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie na raty zapłaty zaległości podatkowej, włącznie z tym dniem, z zastrzeżeniem § 10.

Zgodnie z § 11 pkt 2 ww. rozporządzenia opłata prolongacyjna jest naliczana w przypadku wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej - od dnia następującego po dniu, w którym złożono podanie w tej sprawie.

Przepis § 12 ust. 1 i ust. 2 ww. rozporządzenia stanowi, że w przypadku wydania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej opłata prolongacyjna jest naliczana odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty; opłata prolongacyjna jest naliczana za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej albo terminu zapłaty poszczególnych rat podatku lub zaległości podatkowej.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 2016 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (M.P. poz. 20) stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 8% w stosunku rocznym, a obniżona stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 4%.

Zgodnie z art. 53 § 4 Ordynacji podatkowej odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku (...).

Przepis art. 57 § 2 Ordynacji podatkowej stanowi, że stawka opłaty prolongacyjnej jest równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę.

W związku z powyższym Prezes UOKiK naliczył odsetki za zwłokę od zaległej kary pieniężnej od dnia następnego po upływie terminu zapłaty kary pieniężnej, tj. od 12 lipca

2018 r. do dnia wniesienia przez stronę postępowania wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. do dnia 25 marca 2019 r., uwzględniając występujące w sprawie przerwy w naliczaniu odsetek. Obliczone w ten sposób odsetki wyniosły 839 zł.

Ponadto w świetle powyższych przepisów, w związku z wydaniem decyzji o rozłożeniu zaległej kary pieniężnej na raty, Prezes UOKiK naliczył odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty opłatę prolongacyjną wg stawki 4% w stosunku rocznym od dnia następującego po dniu złożenia wniosku, tj. od 26 marca 2019 r. do dnia upływu terminu zapłaty poszczególnych rat.

Stosownie do treści § 12 ust. 3 i ust. 4 ww. rozporządzenia zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej albo rozłożonego na raty podatku lub zaległości podatkowej, przed upływem terminu płatności, nie stanowi podstawy do obniżenia wysokości opłaty prolongacyjnej; zapłata opłaty prolongacyjnej przed upływem terminu płatności nie stanowi podstawy do obniżenia jej wysokości.

Jednocześnie informuję, iż zgodnie z art. 49 § 1 i § 2 Ordynacji podatkowej w razie wydania decyzji na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub pkt 2 nowym terminem płatności jest dzień, w którym, zgodnie z decyzją, powinna nastąpić zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę albo poszczególnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę; jeżeli w terminie określonym w decyzji podatnik nie dokonał zapłaty odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub nie zapłacił którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę, terminem płatności podatku lub zaległości podatkowej objętej odroczeniem lub ratą staje się odpowiednio termin określony w art. 47 § 1-3. W świetle art. 47 § 1 Ordynacji podatkowej termin płatności podatku wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

### P o u c z e n i e

1. Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), dalej:

„Kpa”, strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa UOKiK, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
3. Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
  4. Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu

adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

5. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa UOKiK, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi UOKiK oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załączniki:

- 1) Zaświadczenie o pomocy de minimis.
- 2) Wyliczenie wartości pomocy de minimis.

Z up. Prezesa UOKiK

Zastępca Dyrektora  
Delegatury UOKiK w Gdańsku

Dariusz Łomowski